

DECIZIE nr. 1266/134/30.03.2016

privind soluționarea contestației formulată de S.C. X S.R.L.
înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. .../16.11.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Inspecție Fiscală Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. .../23.11.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. .../08.12.2015, asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.
CIF: RO ... ,
cu sediul în ... , jud. Arad

înregistrată la inițial la registratura DGRFP Timișoara sub nr. .../05.11.2015, transmisă la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. .../06.11.2015, unde a fost înregistrată sub nr. .../16.11.2015.

Conform prevederilor **art. 352 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:**

“(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi”,
contestația fiind soluționată în baza normelor legale în vigoare la data când s-a născut dreptul contestatarii la acțiune.

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr. ... /30.09.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de inspecție fiscală, solicitând „anularea parțială a acesteia în ceea ce privește respingerea dreptului de deducere a sumei de ... lei reprezentând TVA aferentă facturii nr. ... din data de 30.11.2011 emisă de către X GmbH reprezentând achiziții de instalații și echipamente tehnologice (echipamente de topire și turnare pentru prelucrarea magneziului), precum și impunerea obligațiilor accesorii de plată aferente în sumă de ... lei la data de 28 septembrie 2015.”.

Suma totală contestată este în quantum total de ... lei și reprezintă:

- ... lei – TVA
- ... lei – majorări de întârziere aferente TVA
- ... lei – penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost semnată și ștampilată de reprezentantul legal al petentei, ... , în calitate de director general, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă solicită anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR nr. ... /30.09.2015 în ceea ce privește respingerea dreptului de deducere a sumei de ... lei reprezentând TVA aferentă facturii nr. ... din data de 30.11.2011 emisă de către X GmbH.

Inițial petenta prezintă starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală în Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR ... /30.09.2015 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR ... /30.09.2015 referitor la factura nr. ... din data de 30.11.2011.

Constatăriile organelor de inspecție fiscală sunt în opinia petentei nefondate, petenta prezentând circumstanțele care au condus la emiterea facturii, temeiurile legale incidente – Codul fiscal și Normele de aplicare a acestuia -, răspunsul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți, precum și jurisprudența Curții Europene de Justiție.

Astfel, în luna noiembrie 2011 X GmbH a livrat bunuri reprezentând instalații și echipamente de topire și turnare pentru prelucrarea magneziului necesare începerii desfășurării activității în cadrul fabricii din localitatea Sântana, România.

În cursul anului 2011 X GmbH a desfășurat diverse operațiuni pe teritoriul României, printre care și achiziții intracomunitare de bunuri taxabile în România, pentru care ar fi avut obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, anterior efectuării acestora. Înregistrarea în scopuri de TVA a X GmbH în România a avut loc la data de 4 ianuarie 2012.

Petenta analizează termenii de „exigibilitatea TVA” și „fapt generator” prin prisma dispozițiilor art. 134 alin. (1) și alin. (2), art. 134¹ din Codul fiscal precizând că „ulterior identificării faptului că nu a fost colectată TVA aferentă livrărilor de bunuri efectuate pe teritoriul României ulterior nașterii obligației de înregistrare în scopuri de TVA X GmbH a procedat la rectificarea acestei situații, respectiv a declarat TVA aferentă livrărilor efectuate pe teritoriul României, pentru care avea obligația colectării TVA, în decontul de TVA aferent lunii februarie 2013, la rândul de regularizări, și a plătit TVA datorată Bugetului de Stat (...) Astfel, facturile emise pentru tranzacțiile desfășurate înainte de

înregistrare inclusiv factura ... din 30.11.2011 au fost stornate în februarie 2013 (Anexa 6) și, în consecință, X GmbH a re-emis aceste facturi cu 24% TVA, inclusiv factura ... din 30.11.2011.”

În sprijinul afirmațiilor sale, petenta invocă răspunsul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți nr. ... /21.10.2015, pe care-l anexează în fotocopie.

Petenta precizează faptul că „această corecție a fost dintr-o eroare de formă și nu de substanță care să aducă prejudicii Bugetului de Stat.” Urmare acestei corecții X GmbH a declarat TVA aferentă livrărilor efectuate pe teritoriul României, pentru care avea obligația colectării TVA, în decontul de TVA aferent lunii februarie 2013, la rândul regularizării, și a plătit TVA datorată bugetului de stat.

X GmbH a procedat la stornarea facturii ... din 30.11.2011 și la re-emiterea acesteia în august 2015, petenta considerând că a respectat astfel dispozițiile art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, în situația în care a înscris ca dată a livrării bunurilor, data dinaintea înregistrării din punct de vedere a TVA a firmei X GmbH în România, respectiv noiembrie 2011.

În plus față de argumentele prezentate petenta face trimitere la decizia Curții Europene de Justiție în cazul C-438/09 Dankowski, pe care o anexează la contestația formulată.

Referitor la faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că petenta a efectuat o achiziție intracomunitară de la X GmbH, petenta nu este de acord cu această abordare, arătând că „organele de control s-au bazat exclusiv pe faptul că bunurile au fost recepționate de către X SRL în data de 30 noiembrie 2011 și pe faptul că X GmbH nu era înregistrată în scopuri de TVA la momentul efectuării livrării locale către X SRL.”, ignorând prevederile art. 7 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, conform cărora organele de inspecție fiscală aveau obligația de a examina, din oficiu, starea de fapt, uzând de toate datele și informațiile, în vederea determinării corecte a situației fiscale a petentei.

În partea finală a contestației, petenta invocă principiul neutralității TVA, în considerarea căruia respingerea dreptului petentei de a deduce TVA aferentă facturii emise de X GmbH strict pe baza unor condiții de formă, respectiv „pe baza datei menționate incorect și nu de fond”, în condițiile în care X GmbH a colectat TVA pe care a plătit-o bugetului de stat. Mai mult, petenta subliniază faptul că bunurile pe care le-a achiziționat au fost utilizate pentru operațiuni aferente activității sale economice, necesare „începerii desfășurării activității în cadrul fabricii din Sântana.”

Pentru a justifica încălcarea principiului neutralității taxei petenta se raportează la jurisprudența Curții Europene de Justiție, respectiv cazul Ecotrade Spa C-95/07, în ceea ce privește „importanța exercitării dreptului de deducere, drept care nu poate fi refuzat ca urmare a nerespectării unor condiții pur formale sau contabile” și cazul Nidera Handelscompagnie BV vs. Lituania C-385/09 în

ceea ce privește faptul că „persoana considerată impozabilă beneficiază de dreptul de deducere a TVA datorată sau achitată în amonte, chiar în condițiile în care nu era înregistrată în mod formal în scop de TVA la data efectuării operațiunilor din care a rezultat TVA deductibilă”.

În concluzie, solicită anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR nr. ... /30.09.2015 referitoare la TVA în sumă de ... lei aferentă facturii nr. ... din data de 30.11.2011 emisă de către X GmbH.

II. Inspekția fiscală desfășurată la S.C. X S.R.L. s-a concretizat în Raportul de Inspekție Fiscală nr. F-AR ... /30.09.2015 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR ... /30.09.2015, contestată.

Inspekția fiscală a vizat impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2011 – 31.12.2013 și taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.05.2012 – 30.06.2014, constatându-se următoarele:

S.C. X S.R.L. și-a exercitat dreptul de deducere a TVA, în perioada verificată, aferentă unor bunuri și servicii.

Organele de inspekție fiscală au refuzat petentei posibilitatea de exercitare a dreptului de deducere a TVA pentru suma totală de ... lei; în condițiile în care petenta contestată doar suma de ... (...) lei, mai jos redăm motivele care au determinat organele de inspekție fiscală să refuze exercitarea dreptului de deducere a TVA pentru suma de ... lei.

Pentru TVA în sumă de ... lei înscrisă în factura nr. ... /**30.11.2011** emisă de X GmbH, petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA conform Jurnalului de cumpărări aferent lunii martie 2013, suma fiind inclusă în decontul de TVA al lunii martie 2013.

Firma X GmbH la data efectuării tranzacției respective nu era înregistrată în scopuri de TVA pe teritoriul României, această calitate obținând-o din data de 04.01.2012 conform Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria B nr.

Conform Notei de recepție nr. ..., SC X SRL a recepționat aceste imobilizări corporale în data de 30.11.2011 de la furnizorul X GmbH în baza invoice nr. ... /**30.11.2011** emis de firma X GmbH din Germania, având cod de înregistrare în scopuri de TVA – DE Ulterior, invoice nr. ... /30.11.2011 a fost stornat în baza credit note nr. ... **CR/30.11.2011** emis de firma X GmbH din Germania.

Urmare reconstituirii evidenței contabile a SC X SRL, organele de inspekție fiscală au stabilit că petenta nu avea drept de deducere a TVA înscrisă în factura nr. ... /30.11.2011 emisă de X GmbH (CUI RO ...).

Organele de inspekție fiscală au considerat că această operațiune reprezintă o achiziție intracomunitară de bunuri așa cum este definită la art. 130¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, deducerea TVA aferentă achizițiilor intracomunitare realizându-se

conform prevederilor art. 146 alin. (1) lit. e) din același act normativ, în sensul că petenta plătește taxa prin mecanismul taxării inverse conform art. 151 și art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

În consecință, în urma inspecției fiscale s-a constatat faptul că factura nr. ... /30.11.2011 nu era emisă de X GmbH (înregistrată în scopuri de TVA în România), deoarece la data de 30.11.2011 X GmbH din Germania nu era înregistrată la autoritatea fiscală ca și plătitor de TVA pe teritoriul României (înregistrarea în scopuri de TVA fiind din data de 04.01.2012). Astfel factura nr. ... /30.11.2011 emisă de X GmbH (CUI RO ...) nu îndeplinește calitatea de document justificativ pentru deducerea TVA, de către beneficiarul livrării, respectiv SC X SRL, în considerarea dispozițiilor art. 155 alin. (5) lit. d) și j) din Codul fiscal, forma aplicabilă în anul 2011, respectiv prevederile art. 155 alin. (19) lit. d) și j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, forma aplicabilă în anul 2013, când s-au înregistrat în contabilitate corecțiile, motiv pentru care petentei nu i-a fost acordat petentei dreptul de deducere pentru suma de ... lei înscrisă în factura nr. ... /30.11.2011 emisă de X GmbH.

III. S.C. X S.R.L. cu sediul în ... , jud. Arad, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., are cod unic de înregistrare ... și are ca obiect principal de activitate „Comerț ...” – cod CAEN

IV. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina petentei suma de ... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente, contestată de petentă.

În fapt, în luna noiembrie 2011 S.C. X S.R.L. a achiziționat bunuri de natura instalațiilor și echipamentelor de topire și turnare pentru prelucrarea magneziului de la furnizorul X GmbH din Germania, în baza invoice nr. ... /**30.11.2011**.

Aceste immobilizări corporale au fost recepționate de S.C. X S.R.L. la data de 30.11.2011 conform Notei de recepție .../30.11.2011 în care este înscrisă precizarea „Achiziție intracomunitară de bunuri”; nota de recepție a avut la bază factura nr. ... /30.11.2011 emisă de furnizorul X GmbH din Germania, având cod de înregistrare în scopuri de TVA DE

Ulterior invoice nr. ... /30.11.2011 a fost stornat în baza credit note ... **CR/30.11.2011** emis de X GmbH din Germania, având cod de înregistrare în scopuri de TVA DE

La data de 04.01.2012 firma X GmbH este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria B nr. ... , începând cu această dată având codul de înregistrare fiscală RO

Conform Jurnalului de cumpărări aferent lunii martie 2013 și a decontului de TVA al lunii martie 2013, S.C. X S.R.L. își exercită dreptul de deducere a TVA în ceea ce privește suma de ... lei înscrisă în factura nr. ... /**30.11.2011** emisă de X GmbH.

În drept, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„Achizițiile intracomunitare de bunuri

ART. 130¹

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare;

(...)

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1);”

În ceea ce privește emiterea facturilor și conținutul acestora, în condițiile în care facturile în cauză sunt emise în anii 2011 și 2013, în cauză sunt incidente următoarele dispoziții din Codul fiscal:

- pentru anul 2011:

„Facturarea

ART. 155

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare

beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

(...)

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

(...)

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

(...)

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;”

- pentru anul 2013:

„Facturarea

ART. 155

(...)

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

(...)

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

(...)

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

Corectarea documentelor

ART. 159

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

(...)

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.”

H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 actualizată pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„81². (1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord ori tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal sau și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹ din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.”

Având în vedere prevederile de mai sus, se reține faptul că dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

Ca regulă generală, se reține că faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, iar exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator deci la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că operațiunea de achiziție a bunurilor de natura instalațiilor și echipamentelor de topire și turnare pentru prelucrarea magneziului efectuată de petentă de la furnizorul X GmbH din Germania a fost calificată de organele de inspecție fiscală ca fiind o achiziție intracomunitară de bunuri realizându-se conform prevederilor art. 146, alin. 1, lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că petenta achita taxa prin mecanismul taxării inverse conform art. 151 și art. 157 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Efectele fiscale în cazul unei achiziții intracomunitare au fost analizate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în cuprinsul prezentei raportându-ne la cauza **C-590/13**, din cuprinsul căreia prezentăm un extras:

„30. Conform unei jurisprudențe constante a Curții, dreptul persoanelor impozabile de a deduce din TVA-ul pe care sunt obligate să îl plătească TVA-ul datorat sau achitat pentru bunurile achiziționate și pentru serviciile primite anterior de acestea constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislația Uniunii (Hotărârea Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, punctul 23 și jurisprudența citată).

31. Astfel cum Curtea a subliniat în mod repetat, acest drept face parte integrantă din mecanismul TVA-ului și, în principiu, nu poate fi limitat. În special, el se exercită imediat pentru totalitatea taxelor aplicate operațiunilor efectuate în amonte (a se vedea în acest sens Hotărârea Tóth, EU:C:2012:549, punctul 24 și jurisprudența citată).

32. Regimul de deduceri astfel stabilit vizează eliberarea integrală a persoanei impozabile de sarcina TVA-ului datorat sau achitat în cadrul tuturor activităților sale economice. Sistemul comun al TVA-ului garantează, în consecință, neutralitatea în ceea ce privește sarcina fiscală a tuturor activităților economice, indiferent de scopurile sau de rezultatele acestor activități, cu condiția ca respectivele activități să fie ele însele supuse TVA-ului (Hotărârea Tóth, EU:C:2012:549, punctul 25 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea Fatorie, C-424/12, EU:C:2014:50, punctul 31 și jurisprudența citată).

33. În cadrul achizițiilor intracomunitare de bunuri impozabile, trebuie amintit în primul rând că, în aplicarea regimului de taxare inversă instituit prin articolul 21 alineatul (1) litera (d) din A șasea directivă, nu are loc nicio plată a TVA-ului între vânzătorul și dobânditorul bunului, acesta din urmă fiind obligat

să plătească TVA-ul în amonte pentru achiziția efectuată, putând, în principiu, să deducă aceeași taxă, astfel încât nu se datorează nicio sumă administrației fiscale.

(...)

37. Cu toate acestea, asemenea măsuri nu pot să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea unor astfel de obiective și nu trebuie să repună în discuție neutralitatea TVA-ului (a se vedea în acest sens Hotărârea Collée, C-146/05, EU:C:2007:549, punctul 26 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea Ecotrade, EU:C:2008:267, punctul 66 și jurisprudența citată).

38. În al treilea rând, rezultă din cuprinsul punctului 63 din Hotărârea Ecotrade (EU:C:2008:267) și din jurisprudența ulterioară a Curții (a se vedea printre altele Hotărârea Uszodaépítő, C-392/09, EU:C:2010:569, punctul 39, Hotărârea Nidera Handelscompagnie, C-385/09, EU:C:2010:627, punctul 42, Hotărârea EMS-Bulgaria Transport, C-284/11, EU:C:2012:458, punctul 62, precum și Hotărârea Fatorie, EU:C:2014:50, punctul 35) că, în cadrul regimului de taxare inversă, principiul fundamental al neutralității TVA-ului impune ca deducerea taxei aferente intrărilor să fie acordată dacă cerințele de fond sunt îndeplinite, chiar dacă anumite cerințe de formă au fost omise de persoana impozabilă.

39. Situația poate fi diferită dacă efectul încălcării unor astfel de cerințe de formă ar fi să împiedice probarea cu certitudine a faptului că cerințele de fond au fost îndeplinite (Hotărârea EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, punctul 71 și jurisprudența citată).

40. În consecință, în cazul în care administrația fiscală dispune de informațiile necesare pentru a stabili că cerințele de fond sunt îndeplinite, aceasta nu poate impune, în ceea ce privește dreptul persoanei impozabile de a deduce această taxă, condiții suplimentare care pot avea ca efect anihilarea exercitării acestui drept (a se vedea în acest sens Hotărârea EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, punctul 62 și jurisprudența citată).

41. În această privință, trebuie precizat că cerințele de fond ale dreptului de deducere sunt cele care reglementează temeiul însuși și sfera de aplicare a acestui drept, astfel cum sunt prevăzute la articolul 17 din A șasea directivă, intitulat „Originea și sfera de aplicare a dreptului de deducere” (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Țările de Jos, C-338/98, EU:C:2001:596, punctul 71, Hotărârea Dankowski, C-438/09, EU:C:2010:818, punctele 26 și 33, Hotărârea Comisia/Ungaria, C-274/10, EU:C:2011:530, punctul 44, precum și Hotărârea Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, C-280/10, EU:C:2012:107, punctele 43 și 44).

42. Cerințele de formă ale dreptului menționat reglementează, în schimb, modalitățile și controlul exercitării acestuia, precum și buna funcționare a sistemului TVA-ului, cum ar fi obligațiile referitoare la contabilitate, la facturare și la declarare. Aceste cerințe figurează la articolele 18 și 22 din A șasea

directivă (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Țările de Jos, EU:C:2001:596, punctul 71, Hotărârea Collée, EU:C:2007:549, punctele 25 și 26, Hotărârea Ecotrade, EU:C:2008:267, punctele 60-65, Hotărârea Nidera Handelscompagnie, EU:C:2010:627, punctele 47-51, Hotărârea Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, EU:C:2012:107, punctele 41 și 48, precum și Hotărârea Tóth, EU:C:2012:549, punctul 33).

43. În ceea ce privește achizițiile intracomunitare de bunuri impozabile, cerințele de fond impun, astfel cum rezultă din articolul 17 alineatul (2) litera (d) din A șasea directivă, ca aceste achiziții să fi fost efectuate de o persoană impozabilă, ca aceasta să fie de asemenea obligată la plata TVA-ului datorat pentru achizițiile menționate și ca bunurile în cauză să fie utilizate pentru tranzacțiile sale impozabile.

44. Din decizia de trimitere reiese că, în cauza principală, Agenzia dispunea de toate datele necesare pentru a stabili că erau îndeplinite aceste cerințe de fond.

45. În aceste condiții, rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că dreptul de deducere, prevăzut la articolul 17 alineatul (2) litera (d) din A șasea directivă, a TVA-ului datorat, referitor la achizițiile intracomunitare în discuție în litigiul principal, nu poate fi refuzat Idexx pentru motivul că nu a îndeplinit obligațiile care rezultă din formalitățile instituite de legislația națională adoptată în aplicarea articolului 18 alineatul (1) litera (d) și a articolului 22 din A șasea directivă. Acest drept de deducere ia naștere, în conformitate cu alineatul (1) al acestui articol, în momentul în care taxa deductibilă devine exigibilă.

46. Având în vedere aceste considerații, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolul 18 alineatul (1) litera (d) și articolul 22 din A șasea directivă trebuie interpretate în sensul că aceste dispoziții cuprind cerințe de formă ale dreptului de deducere, a căror nerespectare, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, nu poate conduce la pierderea acestui drept.”

În consecință, conform jurisprudenței CJUE, în cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri impozabile, prin aplicarea regimului de taxare inversă instituit, nu are loc nicio plată a TVA-ului între vânzătorul și dobânditorul bunului, acesta din urmă fiind obligat să plătească TVA-ul în amonte pentru achiziția efectuată, putând, în principiu, să deducă aceeași taxă, astfel încât nu se datorează nicio sumă administrației fiscale.

Ulterior livrării și recepției bunurilor în cauză de către beneficiar SC X SRL, furnizorul X GmbH s-a înregistrat în scopuri de TVA în România începând cu data de 04.01.2012, efectuând corecții ulterioare constând în stornarea facturii inițiale, factură ce nu conținea TVA, prin credit note nr. ... CR/30.11.2011 și emiterea facturii nr. ... /30.11.2011 de către X GmbH înregistrată în scopuri de TVA în România (cod TVA: ...) în care este înscrisă TVA în sumă de ... lei.

În motivarea contestației petenta a depus adresa nr. ... /21.10.2015 emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul D.G.R.F.P. București urmare faptului că la data de 31 august 2015, firma X GmbH, persoana impozabilă stabilită în Germania, având cod de înregistrare în scopuri de TVA în Germania DE... și număr de înregistrare în scopuri de TVA în România RO... , prin împuternicita K Tax SRL, a solicitat DGRFP București – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare Contribuabili Nerezidenți opinia în legătură cu „implicațiile din punct de vedere TVA” a stării de fapt fiscale generată de livrarea unor bunuri către clienți stabiliți și înregistrați în scopuri de TVA în România, operațiuni taxabile în România, pentru care firma X GmbH a emis facturi fără TVA, în lipsa deținerii unui număr de înregistrare în scopuri de TVA în România, precizând totodată și modul în care firma X GmbH a procedat la rectificarea acestei situații.

În drept, sunt incidente cauzei și dispozițiile **Ordinului nr. 2.157 din 18 decembrie 2006** privind organizarea activității de administrare a contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent:

„ART. 1

(1) Începând cu 1 ianuarie 2007, competența pentru administrarea contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent se stabilește după cum urmează:

a) contribuabilii nerezidenți care au, potrivit titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, obligația desemnării unui reprezentant fiscal se administrează de organul fiscal competent pentru administrarea reprezentantului fiscal;

b) contribuabilii nerezidenți care au, potrivit titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, un sediu fix în România se administrează de organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sediul fix;

c) contribuabilii nerezidenți, stabiliți în spațiul comunitar, care au, potrivit legilor speciale, dreptul de a se înregistra direct în România se administrează de serviciul de specialitate din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București;

d) contribuabilii nerezidenți care au, potrivit art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, obligația desemnării unui împuternicit se administrează de organul fiscal în raza căruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozițiilor legale fiscale.

ART. 3

Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți are următoarele atribuții principale:

a) înregistrarea fiscală a contribuabililor nerezidenți, stabiliți în spațiul comunitar, care au dreptul să solicite înregistrarea directă, potrivit reglementărilor în vigoare în domeniul contribuțiilor sociale;

b) înregistrarea în scopuri de TVA a persoanelor impozabile nestabilite în România, dar stabilite în spațiul comunitar, care nu și-au desemnat un reprezentant fiscal;

c) organizarea și gestionarea Registrului contribuabililor nerezidenți, ca parte a Registrului contribuabililor;

d) organizarea și gestionarea dosarului fiscal al contribuabililor nerezidenți;

e) primirea, prelucrarea și gestionarea declarațiilor fiscale;

f) colectarea obligațiilor fiscale de plată principale și accesorii;

g) aplicarea procedurilor de executare silită;

h) organizarea evidenței analitice pe plătitori;

i) compensarea și restituirea/rambursarea sumelor reprezentând impozite, taxe și contribuții, conform Codului de procedură fiscală;

j) efectuarea inspecției fiscale;

(...)

ART. 4

Administrarea contribuabililor nerezidenți care, potrivit legii, au dreptul de a se înregistra direct se realizează potrivit procedurii prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți a comunicat punctul său de vedere în adresa nr. ... /21.10.2015, conform prevederilor art. 153 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu pct. 66 alin. (13) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal dat în aplicarea art. 153 din Codul fiscal, precizând totodată faptul că „Modalitatea concretă de corectare a unei facturi în cazul în care a fost transmisă deja către beneficiar este prevăzută la art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 81² din Normele metodologice.”

Se constată că organele de inspecție fiscală ale AJFP Arad, întocmind dosarul contestației, au ignorat punctul de vedere conținut în adresa nr. ... /21.10.2015 emisă de unitatea fiscală de specialitate, competentă în administrarea contribuabililor nerezidenți, în sensul că nu efectuat demersuri în scopul realizării unei inspecții fiscale la emitentul facturii, în legătură cu această operațiune, acesta fiind X GmbH Germania, înregistrată în scopuri de TVA în România RO... , prin împuternicit K Tax SRL.

Pe cale de consecință în lipsa clarificării stării de fapt fiscale de către organele de inspecție fiscală competente în ceea ce privește modalitatea de corectare/stornare a acestei facturi, pentru situația constatată conform documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere că inspecția fiscală nu a efectuat demersuri, în condițiile legii, în scopul efectuării unei inspecții fiscale și la emitentul facturii, DGRFP Timișoara se află în imposibilitatea antamării fondului cauzei, motiv pentru care, în considerarea principiului general de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat reglementat la art. 5 din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, respectiv:

„ART. 5

Aplicarea unitară a legislației

Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.”, organul competent în soluționarea contestației va avea în vedere punctul de vedere exprimat de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți în adresa nr. ... /21.10.2015, precum și susținerile petentei din contestația formulată conform căroră „**X GmbH a colectat TVA pe care a plătit-o bugetului de stat**”.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că motivul care a determinat organele de inspecție fiscală să procedeze la neacordarea dreptului de deducere a TVA în sumă de ... lei îl reprezintă, conform Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR K /30.09.2015, faptul că „factura nr. ... /30.11.2011 care ar fi fost emisă de X GmbH (CUI RO ...) nu îndeplinește calitatea de document justificativ pentru deducerea TVA de către beneficiarul livrării respective (...) întrucât a fost întocmită încălcându-se prevederile art. 155, alin. 5, lit. d și j din Legea nr. 571/2003 (prevederi legale în vigoare în anul 2011), respectiv prevederile art. 155 alin. 19 lit. d și j din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (prevederi legale în vigoare în anul 2013 – an în care s-au înregistrat în contabilitate corecțiile)”, învedereăm următoarele:

Potrivit unei jurisprudențe constante a CJUE, dreptul de deducere prevăzut la articolul 17 și următoarele din A șasea directivă este un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului, care, în principiu, nu poate fi limitat și care se exercită imediat pentru totalitatea taxelor aplicate operațiunilor efectuate în amonte.

Regimul deducerilor urmărește să degreveze în întregime întreprinzătorul de sarcina TVA-ului datorat sau achitat în cadrul tuturor activităților sale economice. Sistemul comun al TVA-ului garantează, prin urmare, neutralitatea în ceea ce privește sarcina fiscală corespunzătoare tuturor activităților economice,

indiferent de finalitatea sau de rezultatele acestora, cu condiția ca activitățile în cauză să fie, în principiu, ele însele supuse TVA-ului.

În ceea ce privește **condițiile de fond** necesare pentru nașterea dreptului de deducere, reiese din textul articolului 17 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă că, pentru a putea beneficia de acest drept, trebuie, pe de o parte, ca persoana interesată să fie o persoană impozabilă în sensul respectivei directive și, pe de altă parte, ca bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica dreptul menționat să fie utilizate în aval de către persoana impozabilă în scopul operațiunilor taxabile ale acesteia și ca, în amonte, aceste bunuri să fie livrate sau aceste servicii să fie prestate de o altă persoană impozabilă (a se vedea în acest sens Hotărârea Centralan Property, C-63/04, EU:C:2005:773, punctul 52, Hotărârea Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, punctul 26, și Hotărârea Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, punctul 29, precum și Ordonanța Jagiełło, C-33/13, EU:C:2014:184, punctul 27).

În ceea ce privește **condițiile de formă** ale dreptului de deducere, articolul 18 alineatul 1 litera (a) din A șasea directivă dispune că persoana impozabilă trebuie să dețină o factură întocmită în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din această directivă. În temeiul respectivului articol 22 alineatul (3) litera (b), factura trebuie să menționeze în mod distinct printre altele numărul de identificare în scopuri de TVA pe baza căruia persoana impozabilă a livrat bunurile, numele și adresa completă ale acesteia, precum și cantitatea și natura bunurilor livrate. Raportându-ne la Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal articolele aplicabile sunt, așa cum au precizat și organele de inspecție fiscală, art. 155, alin. 5, lit. d și j din Legea nr. 571/2003 (prevederi legale în vigoare în anul 2011), respectiv prevederile art. 155 alin. 19 lit. d și j din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (prevederi legale în vigoare în anul 2013 – an în care s-au înregistrat în contabilitate corecțiile).

Refuzul dreptului de deducere a TVA aplicat de organele de inspecție fiscală a fost determinat de faptul că furnizorul X GmbH, la data livrării bunurilor, nu a fost înregistrat în scopuri de TVA în România, fără a mai verifica modul în care au fost operate corecțiile ulterioare înregistrării X GmbH în România, în condițiile în care așa cum s-a precizat și în adresa ... /21.10.2015 a Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți, în Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Codul fiscal au fost introduse prevederi procedurale care permit corectarea facturilor, respectiv art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 81² din Normele metodologice.

În vederea soluționării cauzei în conformitate cu jurisprudența europeană, facem trimitere la cauza C-277/14, în care s-a dispus:

„40. În acest context, Curtea a statuat de asemenea că o eventuală neîndeplinire de către furnizorul bunurilor a obligației de a declara când începe activitatea ca persoană impozabilă nu poate repune în discuție dreptul de

deducere al destinatarului bunurilor livrate în ceea ce privește TVA-ul achitat pentru acestea. Prin urmare, destinatarul menționat beneficiază de dreptul de deducere chiar dacă furnizorul bunurilor este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA atunci când facturile referitoare la bunurile livrate conțin toate informațiile impuse de articolul 22 alineatul (3) litera (b) din A șasea directivă, în special pe cele necesare pentru identificarea persoanei care a întocmit facturile menționate și a naturii respectivelor bunuri (a se vedea în acest sens Hotărârea Dankowski, C-438/09, EU:C:2010:818, punctele 33, 36 și 38, precum și Hotărârea Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, punctul 32).

41. Curtea a concluzionat de aici că autoritățile fiscale nu pot refuza dreptul de deducere pentru motivul că emitentul facturii nu mai dispune de o autorizație de întreprinzător individual și că, în consecință, nu mai are dreptul de a-și utiliza numărul de înregistrare fiscală atunci când această factură cuprinde toate informațiile prevăzute la articolul 22 alineatul (3) litera (b) menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, punctul 33).

42. În speță, reiese din dosarul prezentat Curții că facturile referitoare la operațiunile în discuție în litigiul principal menționau, în conformitate cu dispoziția amintită, printre altele natura bunurilor livrate și valoarea TVA-ului datorat, precum și numele Finnet, numărul său de identificare fiscală și adresa sediului social al acesteia. Astfel, împrejurările reținute de instanța de trimitere și rezumate la punctul 31 din prezenta hotărâre nu permit nici să se constate inexistența calității de persoană impozabilă a Finnet, nici, prin urmare, să se refuze PPUH Stehcemp dreptul de deducere.

(...)

53. Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că dispozițiile celei de A șasea directive trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, prin care nu i se recunoaște unei persoane impozabile dreptul de deducere a TVA-ului datorat sau achitat pentru bunuri care i-au fost livrate pentru motivele că factura a fost emisă de un operator care trebuie considerat, având în vedere criteriile prevăzute de această reglementare, drept un operator inexistent și că este imposibil să se stabilească identitatea adevăratului furnizor al bunurilor, cu excepția cazului în care se stabilește, în raport cu elemente obiective și fără a se solicita din partea persoanei impozabile verificări a căror sarcină nu îi revine, că această persoană impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că livrarea menționată era implicată într-o fraudă privind TVA-ul, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.”

Din coroborarea normelor legale incidente cauzei invocate chiar de către organele de inspecție fiscală și de petentă, respectiv pct. 81² alin. (3) HG nr. 44/2004 privind din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, rezultă cu puterea evidenței, că în lipsa efectuării unei inspecții fiscale la furnizorul X

GmbH Germania înregistrată în scopuri de TVA în România, prin împuternicit, în legătură cu această operațiune, organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea acestei operațiuni la beneficiarul SC X SRL Sântana, nu au competența legală de a se pronunța asupra posibilității X GmbH Germania ca în luna august să corecteze anumite informații din factura emisă inițial, informații de natură a modifica baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor sau modifica regimul fiscal al operațiunii facturate inițial.

Astfel, raportat la modul de interpretare al legislației în domeniul exercitării dreptului de deducere a TVA, al Curții de Justiție a Uniunii Europene conținut în jurisprudența sa constantă (parte fiind prezentată și în cuprinsul prezentei) se va desființa parțial Decizia de impunere nr. F-AR nr. ... /30.09.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma de ... lei reprezentând TVA aferentă facturii nr. ... din data de 30.11.2011 emisă de către X GmbH, urmând ca organele de inspecție fiscală competente să efectueze demersurile necesare în vederea verificării afirmațiilor petentei, mai sus citate, privind firma X GmbH, respectiv a modului în care aceasta a efectuat înregistrările în evidența contabilă privind TVA în sumă de ... lei, autoritatea fiscală aflându-se în situația unor informații verificabile.

Totodată organele de inspecție fiscale competente, ulterior primirii informațiilor furnizate de inspecția fiscală competentă a efectuării verificării acestor aspecte la emitentul facturii, X GmbH Germania, înregistrat în scopuri de TVA în România RO... , prin împuternicita K Tax SRL, vor stabili dacă petenta îndeplinește toate condițiile de fond pentru nașterea și exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu dispozițiile art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal raportat la toate înscrisurile întocmite de petentă cu ocazia acestor operațiuni, respectiv dacă SC X SRL care intenționează să își exercite dreptul de deducere, a primit și a plătit în mod efectiv bunurile în cauză, și anume instalații și echipamente de topire și turnare pentru prelucrarea magneziului și dacă a utilizat aceste bunuri în scopul operațiunilor sale taxabile; potrivit unei jurisprudențe constante, dreptul persoanelor impozabile de a deduce din TVA-ul pe care îl datorează TVA-ul datorat sau achitat pentru bunurile achiziționate și serviciile primite anterior de acestea constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislația Uniunii (a se vedea printre altele Hotărârea din 25 octombrie 2001, Comisia/Italia, C-78/00, Rec., p. I-8195, punctul 28, Hotărârea din 10 iulie 2008, Sosnowska, C-25/07, Rep., p. I-5129, punctul 14, și Hotărârea din 28 iulie 2011, Comisia/Ungaria, C-274/10, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 42).

Referitor la dobânzile/majorările de întârziere în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-AR ... /30.09.2015 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad din cadrul AJFP Arad, se reține că stabilirea de dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de ... lei, Decizia de impunere nr. F-AR ... /30.09.2015 a fost desființată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările/ dobânzile de întârziere și penalitățile de întârziere calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, Decizia de impunere nr. F-AR ... /30.09.2015 va fi desființată.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 130¹, art. 146, art. 151, art. 155, art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 46 din H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 actualizată pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 7.5, pct. 7.6 din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, în baza Referatului nr. 50267/...03.2016, se

DE C I D E :

- desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR nr. ... /30.09.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de inspecție fiscală pentru suma de ... lei reprezentând:

- ... lei – TVA
- ... lei – majorări de întârziere aferente TVA
- ... lei – penalități de întârziere aferente TVA,

urmând ca organele de inspecție fiscală competente, respectiv cele ale Administrației pentru Contribuabili Mijlocii din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, să procedeze la reanalizarea situației fiscale a petentei ulterior primirii informațiilor rezultate din constatarea stării de fapt de către organele de inspecție fiscală competente în legătură cu aceste operațiuni la X GmbH Germania, înregistrat în scopuri de TVA în România, prin împuternicit, ținând cont de prevederile legale, precum și de cele reținute prin prezenta.

- prezenta decizie se comunică la:

- S.C. X S.R.L.
- Administrația pentru Contribuabili Mijlocii din cadrul DGRFP Timișoara
- AJFP Arad, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Curtea de Apel Timișoara în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

....